

PROJEKT PROGRAM "HOUSING FIRST" VE SLEZSKÉ DIAKONII

REGISTRAČNÍ ČÍSLO: CZ.03.2.X/0.0/0.0/19_108/0015702

TENTO PROJEKT JE SPOLUFINANCOVÁN EVROPSKOU UNIÍ V RÁMCI OPERAČNÍHO PROGRAMU ZAMĚSTNANOST

PŘÍKLADY DOBRÉ PRAXE

Vážení čtenáři,

dostává se vám do rukou publikace, kterou bychom vám rádi zprostředkovali dobrou praxi v uvedeném projektu. Cílem realizace programu Housing First (Bydlení především) je ukončení bezdomovectví a aktivní a cílená podpora a spolupráce s cílovou skupinou, která povede ke zvýšení jejich schopnosti řádně obývat pronajaté byty a dlouhodobě si je udržet.

Publikace je primárně určena pro terénní pracovníky poskytovatelů sociálních služeb jako inspirace o postupech kolegů. Dlouhodobá zkušenost také ukazuje, že povědomí veřejnosti o účelu provozování projektu je velmi nízké. Publikaci chceme oslovit také laickou veřejností, a proto jsme se soustředili hlavně na konkrétní příběhy.

V textu najdete konkrétní příklady „dobré praxe“, tj. příběhy skutečných lidí, kterým projekt „Housing first“ pomohl.

Jak se dále dočtete, někdy lidé s pomocí pracovníků projektu Housing first dokáží ujít kus cesty směrem ke své soběstačnosti a začlenění do běžného života společnosti.

Dostupných sociálních služeb existuje v Moravskoslezském kraji mnoho, než může obsáhnout tato publikace zpracovávaná v rámci projektu.

I přesto věříme, že tato brožúra naplní svůj účel a probudí u odborné i laické veřejnosti zájem o tato témata, v nejlepším případě může inspirovat čtenáře k řešení situace, kterou on sám, nebo někdo z jeho blízkých, aktuálně řeší.

Děkuji všem pracovníkům, kteří příběhy ze své praxe (tzv. kazuistiky) sepsali.

Bc. Dita Kendziorová
Vedoucí projektu/koordinátor

Pan Evžen (Frýdek-Místek)

Pan Evžen je invalidní důchodce třetího stupně, ovšem bez nároku na výplatu. Před pěti lety se jeho zdravotní stav výrazně zhoršil, částečně ochrnul na jednu polovinu těla. Rozvedený je již mnoho let, z manželství má jednu dceru. S další partnerkou má syna, který odmítá se svým otcem komunikovat. Rodiče panu Evženovi před několika lety zemřeli, zůstala mu jen jeho sestra, která o bratra pečuje a pomáhá v nesnázích.

Výchozí situace

V bytové nouzi se ocitl po smrti rodičů, se kterými dlouhodobě bydlel, přibývaly také psychické problémy a pan Evžen propadl alkoholu, ve kterém je utápěl. Neměl mnoho peněz, jen dávky z Úřadu práce na nejnужnější obživu a přežití. Potuloval se mezi kamarády a popíjel alkohol. Někdy vypomohla panu Evženovi sestra, která uvařila jídlo či poskytla nějaké oblečení. Přes kamaráda, který pobýval v azylovém domě pro muže, se dozvěděl o možnosti sociální služby a vyplnil žádost o přijetí do Azylového domu.

Řešení jeho situace

Na azylovém domě ve spolupráci se sociální pracovníci mapovali situaci, jak získat pro pana Evžena vyhovující a důstojné bydlení. Kontaktovali zařízení sociálních služeb - domov se zvláštním režimem, kde splňoval pan Evžen podmínky k přijetí. Odpověď však nebyla příznivá. Kapacita těchto zařízení je omezená a čekací doba může trvat až pět let. Dalším krokem bylo podání žádosti o byt u jiné sociální služby a Magistrátu města o přidělení sociálního bydlení. Po dvou letech pan Evžen dočkal, získal byt v režimu sociálního bydlení. S velkou radostí se přestěhoval do bytu. S podporou sociální pracovníce započalo zabydlování, hledání nábytku z materiální banky, od dárců. Statutární město přislíbilo panu Evženovi vyrobět větší vestavnou skříň s ohledem na bytové prostory. Pomoc a podpora byla také při vyřizování dávek státní sociální podpory a hmotné nouze, vyřízení dokladů v souvislosti s přechodem do bytu. Klient dostal podporu v běžných záležitostech souvisejících s užíváním bytu. Naučil se pravidelně hradit nájem a služby spojené s bydlením. Sám dochází na úřady a vyřizuje všechny potřebné záležitosti. V některých situacích ještě potřebuje podporu sociálního pracovníka. Finanční gramotnost zvládá velmi dobře. Šetří si finance a zbytečně neutráčí. Rád by si koupil novější televizi a televizní stolek.

Současná situace

Celková životní situace se zlepšila. Nyní je podána žádost o příspěvek na péči, klient čeká na vyrozumění. Projevil také zájem řešit svou zdravotní stránku, chce se objednat k obvodnímu lékaři a specialistům. Pravidelně se sestrou chodí na krátké procházky a vzájemně se podporují.

Paní Žaneta (Frýdek-Místek)

Výchozí situace

Paní Žaneta je žena, se kterou se život příliš nemazlil. Vyrůstala v rozvedené rodině, má několik sourozenců. V plnoletosti odešla z domova, potulovala se z místa na místo, cestovala stopem bez peněz, někdy si vyřídila dávky hmotné nouze. Seznámila se s mužem, který užíval psychotropní látky v kombinaci s alkoholem. Zamilovala se do něj a začala užívat také. Našla si práci a nějakou dobu pracovala. S přítelem se odstěhovali na druhou stranu České republiky a sehnali si podnájemní bydlení, podnájemní smlouva byla sepsaná jen s přítelem paní Žanety. V průběhu partnerství Žaneta

otěhotněla, porodila syna. S přítelem po čase začaly neshody a po dvou letech vzájemného soužití se rozešli, Žaneta se musela vystěhovat z bytu.

Řešení její situace

Paní Žaneta nevěděla co dělat, přistěhovala se zpět ke své matce, zde však zůstat nemohla, nebylo zde vhodné prostředí pro dítě ani pro ni. Přespávala se synem střídavě mezi kamarádkami, situace však byla neúnosná. Zjistila si kontakt na sociálně aktivizační službu pro rodiny s dětmi a sjednala schůzku se sociální pracovnící, která klientce nabídla účast v projektu Housing First. Klientka byla vybrána do projektu Housing First. Započala spolupráce a klientka se přestěhovala do menšího pěkného bytu, nábytek měla paní Žaneta již z předešlého bydlení. Pomoc a podpora spočívala ve vyřizování dávek z úřadu práce. Vyřízení veškerých dokladů spojených s bydlením, podpora v běžných záležitostech souvisejících s přechodem do bydlení. Následně se předmětem spolupráce se sociálním pracovníkem stala úprava poměrů nezletilého ve vztahu k otci. K okresnímu soudu byl podán návrh na úpravu poměrů, otec syna nepřispívá žádnou finanční částkou na výživu. S klientkou se řešily problémy ohledně financí a exekucí, které začala Žaneta splácet, nyní je už její dluh minimální. Klientka si z předešlé životní etapy nesla duševní obtíže, trpí depresemi a návaly úzkosti, obává se cizích osob, zejména autorit. Podpora se zaměřila na odbourání strachu při jednání s neznámými osobami, posílení sebedůvěry. K blížícímu se konci rodičovského příspěvku se s podporou sociálního pracovníka řešilo zaměstnání. Paní Ž si našla zaměstnání, i když pro ni byla změna režimu po skončení rodičovské dovolené velmi náročná, syn navštěvuje mateřskou školu.

Současná situace

Klientka nyní bydlí v menším bytě, nájemné řádně hradí, má představu o větším bydlení. Chtěla by si najít jinou práci, lépe placenou, aby mohla rychleji splatit zbytek dluhu a začít spořit na větší bydlení.

Pan Jiří (Třinec)

Druhá šance má smysl

V březnu 2022 jsme navázali spolupráci s rodinou se čtyřmi dětmi. Manželé se poté, co byli vystěhováni z bytu pro neplacení nájemného, museli rozdělit a každý se se dvěma dětmi provizorně nastěhoval ke svým rodičům. Svou situaci začali ihned řešit, podali si žádost o byt u třineckého poskytovatele nájemního bydlení, jejich žádost ale byla, vzhledem k probíhající insolvenčnímu řízení, okamžitě zamítnuta. Zároveň jim ale pracovníci společnosti pronajímající byty předali kontakt na pracovníky projektu Housing First. Po úvodní schůzce bylo jasno, projekt se jim zalíbil a manželé se rozhodli spolupracovat.

Výchozí situace

Mladé rodině se začal svět hroutit v době, kdy vlivem několika desítek neuvážených půjček došli do situace, že nezvládali zaplatit nájemné a už vůbec nezbývalo na jídlo pro první dvě děti. V té době se rozhodli situaci řešit insolvenční. Postupně se rodičům narodily další dvě děti. Věkový rozestup mezi jednotlivými dětmi je 1 rok. Pracující manžel, aby zvládal zabezpečit rodinu, netrávil mnoho času doma a péče o děti byla pouze na bedrech matky. Péče ovšem byla pro mladou maminku velmi náročná a vyčerpávající, našla si tedy berličku v podobě alkoholu. Závislost se velmi tiše, téměř nepozorovaně, začala rozvíjet. Děti byly samy doma, matka dospávala či s nimi vůbec nebyla. V té době manžel, aby byl po boku manželce v těchto těžkých chvílích, omezoval práci a začaly problémy s placením nájemného, následně vystěhování.

Současná situace

V době, kdy byla navázaná spolupráce s mladou rodinou, se již vyjednával byt a rodiče se mohli společně sestěhovat do bytu 2+1 během třech týdnů. Oběma byla nabídnuta intenzivní podpora, tu využila zejména mladá maminka. Bylo očividné, že náročná péče o čtyři děti je pro ni bez alkoholu nezvladatelná. Situace eskalovala, zapojen byl OSPOD. Na společné případové konferenci byly rozděleny kompetence a po pouhých 2 měsících intenzivní podpory matka nastoupila dobrovolně ústavní léčbu, po ní docházela na podpůrnou léčbu. Matce se daří abstinovat doposud. V této době byla zainteresována celá

rodina, pomáhal, kdo mohl, aby dopad na děti byl co nejmenší.

Rodina se, po hrozícím rozvodu a odebrání dětí, stabilizovala, překonala krizi a nyní je na cestě k zotavení. Rodiče plánují přestěhování do většího bytu a vyhlídky na jejich budoucnost jsou nyní o mnoho růžovější než na začátku spolupráce.

Pan Zdeněk (Karviná)

Pan Zdeněk je v seniorském věku, bezdětný, svobodný se závislostí na alkoholu. Pobírá starobní důchod.

Výchozí situace

Pan Zdeněk žil celý život s maminkou v pronajatém bytě. Když umřela, byl nucen se vystěhovat. Pobýval asi 5 let na ulici, střídavě v noclehárně nebo v azylovém domě. Nikdy nebydlel sám a nikdy ani nebyl sám, vždy byl obklopen lidmi. Na začátku spolupráce se pan Zdeněk svěřil, že by si velmi přál klid, ten by mohl nalézt ve vlastním bytě. A tak se také stalo.

Řešení jeho situace

Pan Zdeněk se do nájemného bytu nastěhoval 1. 11. 2020, v předvánočním čase mu byl nadělen byt o velikosti 1+1 a již při otevření vstupních dveří prozrazoval, že právě zde by onen žádaný klid mohl být. Protože byl pan Zdeněk zvyklý být stále obklopen lidmi, bylo pro něj těžké být sám, proto zpočátku stále docházel do blízkosti noclehárny, kde popíjel s kamarády. Bohužel se několikrát se stalo, že v opilosti upadl a poranil se. Sociální pracovník tedy zkoušel nasměřovat pana Zdeňka k jiným způsobům trávení volného času, sházeli se v parku, povídali si u nealkoholického piva a postupně se ukázalo, že takto trávené společné schůzky jsou velmi přínosné. Postupně si mezi sebou vybudovali pevný vztah založený na důvěře a pan Zdeněk se od „kamarádů“ z noclehárny postupně oddělil. Svůj volný čas nyní věnuje cestování po okolí a zejména po horách. Zálibu našel pan Zdeněk ve sběru staré elektroniky, kterou opravuje a dále užívá. Ta se sice občas u něj doma nahromadí, ale postupně se daří Zdeňkovo hromadění věcí eliminovat.

O tom, že pan Zdeněk využil svou šanci bydlet sám, krásně svědčí i fakt, že za po celou dobu bydlení řádně platí nájemné i poplatky s bydlením spojené. Zároveň si zvládá spořit na nenadálé výdaje. Pan Zdeněk je dle svých slov je velmi vděčný za druhou šanci a bude dělat vše pro to, aby se nemusel znovu ocitnout na ulici. A třešničkou na dortu je, že novým bydlením, získáním sebedůvěry a stability se panu Zdeňkovi podařilo znovu navázat vztahy s rodinou.

Paní Markéta (Karviná)

Životní příběh paní Markéty je velmi pestrý, ukazuje však, že dobře využitá druhá šance přináší mnoho uspokojení. Paní Markéta je matkou tří synů, vychovává je sama, bez partnera, s občasnou pomocí matky. Před narozením prvního syna pracovala v pohostinství, poté, po skončení rodičovské dovolené s třetím synem, již neměla možnost se do pohostinství vrátit, s malými dětmi bylo těžké najít si zaměstnání s ohledem na děti.

Mládí paní Markéty, jak sama říká, bylo velmi divoké. K užívání alkoholu, partnerově užívání drog se postupně přidala také trestná činnost a problémy se zákonem. Poté, co se tento vztah rozpadl, již byl na světě první syn. Paní Markéta obývala v průběhu života různě po podnájmech, po bytech, ale nikdy neměla na sebe uvedenou nájemní smlouvu.

Po pár letech později si našla nového přítele, ovšem ani toto partnerství nebylo šťastné, byť se z něj narodili další dva chlapi. Partner měl problémy s alkoholem a Markéta proto po pár letech partnerství ukončila a uvádí, že tím své „divoké“ období ukončila. Po rozchodu se přestěhovala do nájemního domku poblíž Karviné, společně se syny a svou maminkou. Společné bydlení všem vyhovovalo, našli svůj domov a dá se říct, že příběh skončil dobrým koncem. Opak je ale pravdou. Dům, v němž bydleli, vyhořel. Z minuty na minutu se tak paní Markéta, s maminkou i dětmi ocitla ulici.

Řešení její situace

Do projektu Housing First ve Slezské diakonii vstoupila na základě dotazníkového šetření, jelikož byla vyhodnocena jako osoba, která potřebuje adekvátní bydlení, splňuje podmínky bytové nouze i potřebnosti. Před Vánočními svátky, 1. 12. 2020, podepsala nájemní smlouvu a nastěhovala se se syny do bytu o velikosti 2+1. Na úhradu kauce byla podána, a úspěšně schválena, žádost o mimořádnou okamžitou pomoc. Pracovníci projektu ji pomohli s vybavením bytu, sehnali postele, skříně, gauč a další potřebné věci, za které byla klientka velmi vděčná. Předvánoční čas byl velmi krušný, ale paní Markéta se úkolů spočívajících v připojení energií, vybavení a zútulnění bytu, zhostila velmi dobře. V té době probíhala ve školách distanční výuka, další velmi náročné období pro celou rodinu. Synům se podařilo zajistit notebooky, aby se výuky mohli také účastnit.

V průběhu další spolupráce bylo snahou paní Markéty vyřešit její dluhy, exekuce, které si sebou nesla z mládí. Pomoc vyhledala v občanské poradně. Spolupráce s pracovníky projektu byla zaměřena na hledání zaměstnání. Po úspěšném sestavení životopisu, nácviku odpovídání na inzeráty a modelových situacích při pohovoru, nastoupila Markéta brigádně do zaměstnání. Nyní již pracuje na plný úvazek.

Současný stav

Vzhledem k mimořádné události, která rodinu postihla, se díky projektu všem velmi zlepšil psychický stav, konečně má rodina stabilní bydlení, pocit jistoty. Klientka pravidelně hradí nájem, postupně splácí své dluhy. Momentálně je zaměstnaná na hlavní pracovní poměr a po mnoha letech se jí podařilo začlenit zpět do společnosti a cítí se být prospěšná.

Pan Jirka (Karviná)

Pan Jirka je svobodný, bezdětný muž ve středních letech. Potýká se celoživotně s duševním onemocněním a závislostí na alkoholu.

Výchozí situace

Pan Jirka žil prakticky celý život se svou matkou v bytě, ta se o něj starala, ovšem po její smrti si Jirka bydlení neudržel, postupem času byl nucen se vystěhovat z důvodu porušování domovního řádu. Do bytu si často zval kamarády, kteří rušili noční klid a konzumovali alkohol. Po vystěhování se Jirky ujal jeho starší bratr, ubytoval ho u sebe u sebe v rodinném domku nedaleko Karviné. Vzhledem k duševnímu onemocnění se bratr také stal opatrovníkem pana Jirky. Společné bydlení trvalo asi deset let, Jirka byl u bratra velmi šťastný a celé období popisuje velmi pozitivně, rád na tuto dobu vzpomíná. Za doby společného bydlení cestovali s bratrem, navštívili několikrát Bermudy, kde mají rodinu. Období klidu ale netrvalo dlouho, po smrti bratra, se musel Jirka z domu odstěhovat, manželka zesnulého bratra ho doma nechtěla. Jirka se ocitá na ulici. Delší dobu byl ubytován v Azylovém domě Bethel, opatrovníkem se stal Magistrát města Karviné a v této době se Jirkovi otevřela příležitost vstoupit do projektu Housing First ve Slezské diakonii.

Řešení jeho situace

S panem Jirkou jsme se setkali v azylovém domě. Ihned, když slyšel o možnosti zapojení do projektu Housing first ve Slezské diakonii, neváhal a velmi si přál získat byt. Do projektu byl vybrán na základě dotazníkového šetření, nájemní smlouvu podepsal 1. 12. 2020 a získal byt o velikosti dvoupokojový byt od společnosti Heimstaden. Celková spolupráce s panem Jirkou je velmi příjemná. Klient je velmi hovorný a má rád společnost. S klíčovým pracovníkem si padli téměř okamžitě do noty. Zabydlení probíhalo ve spolupráci s Magistrátem města Karviná. Vzhledem k tomu, že právě magistrát je také opatrovníkem ve správě financí, měl pan Jirka naspořeny finance na základní vybavení bytu a prvotní výdaje spojené s bydlením. Záležitosti týkající se udržení bydlení, kladné sousedské vztahy, péče o domácnost apod. je oblast, na které pan Jirka aktivně spolupracuje s pracovníkem projektu. Velkým kamenem úrazu po nastěhování se stala klientova samota, z počátku byl klient ze samostatného bydlení nadšen i z důvodu, že měl byt s balkónem, který si velmi přál. Protože ale byl v podstatě celý život zvyklý žít někým. Začal více konzumovat alkohol a z toho plynuly problémy. Po velmi intenzivních rozhovorech a společných setkáních následně pracovník s Jirkou obešli společně všechny sousedy v domě, Jirka jim vysvětlil svou situaci, omluvil se a přislíbil, že se již podobné situace nebudou opakovat.

Současná situace

V současné době bydlí Jirka téměř rok bez problémů, se sousedy vychází, dokonce si mezi nimi našel kamarády. V rámci další podpory byla také navázána spolupráce se službou sociální rehabilitace, která se zaměřuje na práci s lidmi s duševním onemocněním. Jirka si, dle jeho slov, velmi váží, že dostal druhou šanci a samostatné bydlení si velmi užívá. Dělá vše pro to, aby se již nemusel vrátit do azylového domu.

Pan Lubomír (Karviná)

Pan Lubomír je rozvedený muž, z předchozího manželství má 2 dospělé děti, dceru a syna. Trpí duševním onemocněním a je závislý na alkoholu. Pobírá starobní důchod. Jeho zdravotní stav není velmi příznivý, klient se potýká s bolestmi zad, má zhoršenou mobilitu, chodí tedy s pomocí vycházkové hole a je nedoslýchavý. Kontakt s rodinou je minimální. S klientem jsme se zaměřili na podporu a usnadnění jeho samostatného bydlení a pomoc při hospodaření s financemi.

Výchozí situace

Pan Lubomír žil v bytě v Karviné se svou bývalou manželkou, se kterou měl dvě děti. Poté, co se dozvěděl, že její partnerka podvádí, odešel ze společného bytu poprvé na ubytovnu a se svou tehdejší ženou se rozvedl. Po čase, si našel novou přítelkyni, se kterou se společně nastěhoval do nového bytu. Zde spolu žili. S přítelkyní dle slov pana Lubomíra velmi často popíjeli, oba již v té době trpěli závislostí. Pan Lubomír pracoval, ale o veškeré finance se starala přítelkyně, protože on nikdy neuměl hospodařit s financemi a vždy vše utratil. Takto spolu fungovali až do chvíle, kdy jednou společně seděli u televize, a pan Lubomír si všiml, že manželka nedýchá. Okamžitě ji začal oživovat až do příjezdu záchranky. Ti na místě již konstatovali smrt. Po tomto se klient zhroutil a pokusil se spáchat sebevraždu. Byl hospitalizován v psychiatrické léčebně. Od té doby je pod dozorem psychiatra. Po návratu do bytu se k němu nastěhovala dcera, ta jej o byt posléze připravila a pan Lubomír se ocitl na ulici. Spal chvíli po ubytovnách, poté se přestěhoval na azylový dům v Karviné, začal opět ve větší míře užívat alkohol. Zde s ním byl vyplněn dotazník a pan Lubomír byl vybrán do projektu.

Řešení situace

Pan Lubomír si pobyt v novém bytě užíval, ze začátku byl rád, že má konečně po letech strávených na Bethelu své soukromí a klid. Po čase, ale začal pociťovat samotu. Proto jsme se jej pokusili zaktivizovat. Snažili jsme se jej doprovodit do klubů pro seniory, zde se ale pan Lubomír necítil dobře. Jeho největším přáním bylo, najít si přítelkyni. Proto jsme společně napsali několik inzerátů, klient sám dokonce chodit po městě a vylepoval je. Abychom mu usnadnili fungování v bytě, byla mu s darů zajištěna pračka, aby si mohl pohodlně vyprat. Dále mu byly do domácnosti pořízeny další pomůcky usnadňující jeho fungování v bytě i mimo něj. Klient byl navázán na Sociální služby Karviná, zde mu byl zajištěn dovoz plnohodnotných obědů, aby si nemusel sám vařit, protože někdy mu to jeho zdravotní stav neumožňoval. Klient byl také navázán v rámci pomoci s péčí o domácnost a nákupy na službu NOE. Ta s klientem chodí pravidelně nakupovat a pomáhá mu v udržování pořádku v domácnosti, aby se klient doma cítil dobře. Protože klient nebyl nikdy zvyklý sám hospodařit s financemi a byl naučen na azylovém domě Karviná šetřit si finance u pracovnice, která mu jej v rámci své funkce pomáhala spravovat a na základě domluvy si chodit pro kapesné každý týden. Toto přání měl klient také při nástupu do bytu, po domluvě s klientem mu finance pomáhala spravovat kolegyně, která v projektu plnila funkci správce financí. Takto bylo zajištěno, že měl klient vždy vše zapláceno a také našetřeno, na neočekávané výdaje, jako např. nedoplatek za služby apod. V rámci navázání klienta, jsme se po domluvě s klientem pokusili požádat o zřízení tzv. zvláštního příjemce, kdy by tuto funkci měl plnit pracovník Magistrátu města Karviná. Po společné schůzce s vedoucí Sociálního odboru, jsme se domluvili, že v rámci navazujícího projektu bude klient podpořen sociálním pracovníkem/koordinátorem prevence, se který mu bude tak, jak je zvyklý pomáhat s placením všech náležitostí spojených s bydlením a klient si nadále bude spořit tak, jak

byl zvyklý. Z tohoto měl klient velkou radost, protože je takto spokojen. S klientem jsme se také pokusili, vzhledem k jeho postupně zhoršujícímu se zdravotnímu stavu požádat o příspěvek na péči. Shromáždili jsme veškeré lékařské zprávy od obvodního a odborného lékaře. Tato žádost byla bohužel zamítnuta i znovu po podání odvolání. Proto jsme se rozhodli, že znovu po nějakém čase žádost podáme, již ale s novým sociálním pracovníkem/koordinátorem prevence. Klient má vyřízeno SIPO, další platby platí pro usnadnění pomocí QR kodu. Klient má vyřízen příspěvek na bydlení. V domácnosti je plně samostatný, o víkendech si sám vaří. Je objednan příští rok k lékaři pro vyřízení nového naslouchátka, vzhledem k zhoršující se kvalitě sluchu klienta. Pravidelně chodí k praktickému i odbornému lékaři.

Současná situace

Pan Lubomír je v bytě spokojený, přeje si v něm dožít. Pobírá starobní důchod, je navázán na příspěvek na bydlení. Šetří si penízky a do budoucna by si přál pořídít si z našetřených financí novou sedací soupravu. Jeho životní situace se výrazně zlepšila, netrpí již dlouhodobě silnými depresemi. Postupně začíná sám kontaktovat rodinu jako je jeho bratr, který k němu občas dochází na návštěvu.

Pan Jaroslav (Karviná)

Pan Jaroslav je rozvedený muž, z tohoto manželství má dceru, se kterou není dlouhodobě v kontaktu. Dcera má dle posledních informací žít na Slovensku. Trpí duševním onemocněním a je závislý na alkoholu. Pobírá starobní důchod, jehož výše není ale moc velká, vzhledem k tomu, že ve většině pan Jaroslav nepracoval na smlouvu. Klient pobýval na azylovém domě v Karviné, zde byl s ním vyplněn dotazník a byl vybrán do projektu. Podpora u tohoto klienta byla zejména zaměřena na zajištění praktického lékaře, vyřízení dávek v rámci podpory bydlení a nácvičku péče o domácnost včetně vaření. Také byly posilovány jeho schopnosti pro jednání z úřady, ze kterých má klient panickou hrůzu.

Výchozí situace

Pan Jaroslav žil celý život v Karviné. Měl ženu, se kterou měli společně dceru. Manželka se ale o ní nestarala, pan Jaroslav tedy hned po příchodu musel dceru zajistit, chodili na obědy mimo domov, nebo k matce pana Jaroslava. Protože situace nebyla dlouhodobě únosná, požádal pan Jaroslav o rozvod. Bohužel dcera byla svěřena matce a pan Jaroslav tak přišel s ní o veškerý kontakt. Bydlel u přátel, na ubytovně. Poté mu nabídl jeden kamarád, zda by se nechtěl přestěhovat za prací do Frýdku Místku, kdeby mohl u něj bydlet s podmínkou, že mu bude přispívat na nájem. Pan Jaroslav zde tedy pracoval, pravidelně přispíval kamarádovi na nájem, ten ale jak posléze pan Jaroslav zjistil, že užíval jeho podíl na nájem k osobním účelům a nájem vůbec neplatil. Díky těmto okolnostem se pan Jaroslav musel odstěhovat. Z neznámých důvodů pan Jaroslav poté pobýval nějakou dobu ve vězení. Po výkonu trestu pobýval nějaký čas u sestry. Zde ale jeho synovec, který se vrátil z výkonu trestu, zneužil doklady pana Jaroslava a vzal si na něj půjčku. Po tomto zjištění se klient se sestrou pohádal a musel byt opustit. Ocitl se bez přístřeší. Z posledních našetřených peněz si zaplatil cestu zpět do Karviné, zde pobýval nějakou dobu na ulici, než si zde zajistil azylový dům. Zde pan Jaroslav pobýval do doby, než byl s ním sepsán dotazník, na základě kterého byl vybrán do projektu. Pan Jaroslav byl již od úplného začátku velmi vděčný, za pomoc a podporu, které mu byla poskytnuta. Je velmi energicky, vtipný, vždy v dobré náladě. To se ale vždy změní ve chvíli, kdy má jít něco vyřídit, anebo mu dorazí dopis,

kterému nerozumí. V tu chvíli jej pohltila panika, je nervózní a neví co dělat. Proto byla zde podpora zpočátku zacílena právě na postupném posilování kompetencí klienta v rámci jednání s úřady. Toto se postupně začalo dařit a klient si je již sám schopen zajít na úřad a bez podpory si vyřídit dávky. S klientem byla vyřízena změna trvalého pobytu zpět do Karviné. Vzhledem k výši starobního důchodu, byl navázán na Příspěvek na bydlení. Vzhledem k tomu, že v době nastěhování se nacházel byt pana Jaroslava v tzv. bezdoplatkové zóně, nebylo zde možné až do doby jejího zrušení požádat také o doplatek na bydlení. Ten bohužel následně panu Jaroslavovi nebyl přiznán. S podporou sociálního pracovníka byl pan Jaroslav motivován k nalezení si praktického lékaře, což se povedlo. Na základě vstupní prohlídky byl poté poslán do nemocnice, kvůli ráně na hlavě, která byla zanícena, a měl jí zde již nějakou dobu. Rána mu byla ošetřena, zašita a dle slov lékařů, je klient na svůj věk v dobré kondici. Společně jsme také s klientem pracovali na nácviku péče o domácnost včetně vaření. S klientem jsme společně prováděli nácvik levného vaření, kdy se naučil pár receptů, které si je již schopen uvařit sám.

Doma má vždy hezky uklizeno. Pan Jaroslav se také účastnil pár brigád, aby si trochu finančně přilepšil. Byl také jedním s dobrovolníků při akci v obchodním domě Penny, kde byla pořádána potravinová sbírka. Byl schopen si sám zajistit nové vybavení do bytu, s darů mu byla zajištěna nová televize a společně s klientem jsme mu pomohli v domácnosti položit koberec a ustavit nábytek.

Současná situace

Klient je v bytě velmi spokojený, daří se. Vše má vždy včas zapláceno, je velmi šetrný a hlídá si veškerou spotřebu jak vody, tak energií. Pravidelně dochází k praktickému lékaři na prohlídky. Klientova závislost na alkoholu se výrazně od nastěhování do bytu zlepšila. Ve chvíli, kdy má stabilní zázemí a klid, nemá již potřebu tolik užívat alkohol a pije jen sporadicky. Vidím také zlepšení jeho psychického stavu, není již tolik nervózní a vystresovaný, je schopen sám si již vše, co se týče bydlení vyřídit.

Pan David (Karviná)

Pan David je bezdětný muž, který se potýká s velkými zdravotními obtížemi. Trpí závislostí na alkoholu, v minulosti byl také závislý na drogách. Pan David trpí depresemi způsobenými jeho zdravotním špatným zdravotním stavem. Klient v době, kdy byl s ním sepsován dotazník pro zařazení do projektu pobývat 15let na azylovém domě v Karviné. Zde jako dobrovolník pracoval v kuchyni. S klientem byla práce zaměřena především na podporu bydlení a řešení jeho dluhové situace v souvislosti se snahou klienta najít si práci.

Výchozí situace

Pan David měl náročné dospívání. Jeho otec nečekaně zemřel a bez podpory své matky by nedokončil ani střední školu. Nakonec je vyučený jako truhlář. V mládí také velmi experimentoval s alkoholem, drogami. Našel si i byt, ale vzhledem k bouřlivému životu a neplacení nájemného byl nucen byt opustit. Poté se pohyboval na ulici, přespával u kamarádů nebo na noclehárně. Občas se zdržoval i v denních centrech. Živil se sbíráním šrotu a starého papíru. Jeho životní styl se podepsal na jeho zdraví. Začal mít vážné problémy se srdcem a byla nutná operace. V té době se začali u něj projevovat i psychické problémy. V době provedení zákroku nebyl pojištěný u zdravotní pojišťovny, protože nepracoval ani nebyl registrován na úřadu práce. Výsledkem je dluh téměř půl milionu na zdravotní pojišťovně, který je již v exekuci.

Po operaci celkově zhodnotil svůj život, uvědomil si, že chybělo málo a mohl umřít. Chtěl svou situaci řešit. Nicméně daná operace srdce je natolik komplikovaná, že je nutné cca co 10 let ji opakovat a poté je pan David cca půl roku odkázán na kompletní pomoc druhé osoby. V té době žil v azylovém domě. Má vyřízený invalidní důchod v I. stupni a vzhledem ke svému zdravotnímu stavu nemůže vykonávat těžkou a namáhavou práci. Jeho bytová nouze byla v délce téměř 15 let.

Podpora s klientem byla ze začátku zaměřena na podporu bydlení a to specificky vyřízení dávek. S počátku klient potřeboval intenzivní podporu, vzhledem k tomu ale, že je velmi snaživý a učenlivý, začal po čase vyvíjet snahu o to, se vše naučit sám. Společně jsme proto vytvořili vzor, podle kterého si je schopen již veškeré dávky vyplňovat sám. V rámci podpory klienta mu byla poskytnuta pomoc s vybavením bytu o lednici, mikrovlnou troubu a pračkou. Vše bylo společně s klientem vybráno na internetových bazarech a zakoupil vše postupně z ušetřených financí.

Klient měl velkou radost a celá tato situace jej víc namotivovala v hledání si práce. Po psychické stránce se klient po přestěhování do bytu zlepšil, dle svých slov se již cítí lépe a vše je dáno i tím, že má svůj klid a tolik chtěné soukromí. Postupně jsme pracovali na získávání sebevědomí v oblasti hledání si práce. Pan David měl totiž pocitu méněcennosti díky svému onemocnění a bál se, že si práci nikdy nenajde, protože není pro zaměstnavatele vhodným kandidátem. Byl namotivován a podpořen, společně s klientem byl sepsán životopis, postupně jsme začali hledat vhodné nabídky práce. Bohužel ale díky zdravotním omezením, tyto pracovní pozice ve většině nebyly vyhovující. V rámci milostivého léta jsme se také s klientem pokusili řešit jeho dluhy. Bohužel toto bylo na přání klienta pozastaveno, působilo mu to opět deprese a stres z toho, že musí opět jednat se soudy. Klient si v rámci veřejné služby naše práci jako hlídač v parku, protože byl poctivý, byla mu nabídnuta práce na dohodu. Pan David je plně samostatný, v bytě je šťastný a přeje si v něm zůstat.

Současná situace

Pan David aktuálně stále pracuje na pozici hlídače. Zde je spokojen. Vyřizuje si veškeré dávky sám a naučil se jednat s úřady bez podpory sociálního pracovníka. Omezil také užívání alkoholu a díky práci shodil přebytečná kila, která jej omezovala v pohybu. Vzhledem ke srážkám exekucí z platu se postupně odhodlává začít řešit své dluhy a plánuje do budoucna pokusit se zažádat o insolvenční řízení. Toto jej motivuje a vidina života bez dluhů se mu líbí. Vše ale zatím v jeho očích komplikuje blížící se operace, po které jeho ID přejde na půl roku z 1. na 3. stupeň a nebude schopen po dobu cca jednoho roku pracovat. Klient ví, že se na nás může kdykoliv obrátit s žádostí o pomoc.

